

VERBETERING VAN HET COSMETISCH STOREND UITERLIJK VAN EEN PATIËNT

Een voor conserverende behandeling regelmatig komende 28 jaar oude patiënt, werd door mij geattendeerd op de mogelijkheid zijn uiterlijk te verbeteren, in November 1947. Deze ging daarop niet in (foto's fig. I en II).

Een jaar later echter kwam het verzoek toch tot behandeling over te gaan. Dit jaar was de tijd die de patiënt nodig had er toe te besluiten zijn gehele bovenfront op te offeren. Mede is hij ertoe gekomen, omdat hij niet langer het gevoel wilde hebben „door iedereen te worden aangekeken”.

Studiemodellen geven een duidelijk beeld van de afwijking welke bestond (fig. III en IV onderaan).

Het wegraderen van de bovenfrontelementen en deze door vijf kunststanden te vervangen, gaf op een proefmodel geen bevredigend resultaat. Aangezien de praemolaren in slechte conditie verkeerden zijn deze ook verwijderd.

In December 1948 werden door de chirurg de zes boventanden en vier praemolaren geëxtraheerd en de buccale processus van de ledige alveolen weggenomen na opklappen van de weke delen. De kaak werd glad gemaakt en het tandvlees gehecht met een doorlopende ligatuur. Dezelfde middag, twee uur na de operatie, werd afdruk genomen. De prothese werd de volgende dag geplaatst.

Zij is zo geconstrueerd, dat het kaakgedeelte, buccaal van de links en rechts achtergebleven eerste en tweede molaren, omvat werd. Zo ontstond een de gehele tuberositas omsluitende prothese welke buitengewoon vast zit (fig. V).

Deze prothese functioneert thans nog, want kaakresorptie trad niet op door het wegbeitelen van de labiale gedeelten van de processus.

De rand van de prothese loopt ter plaatse van de centrale incisieven niet door daar anders de lip te veel zou worden opgelicht. Zijdelings van C tot P₂ zijn de elementen iets buiten de processus opgesteld teneinde een goede boogvorm te bereiken.

Het eindresultaat tonen de bovenste modellen in fig. III en IV, alsmede de foto's van fig. V en VI, een resultaat dat zowel de patiënt als zijn directe omgeving bevredigt.

Wat betreft de onderkaak, waarvan het front werd ingeslepen, valt nog op te merken dat brugwerk werd overwogen, maar niet vervaardigd aangezien de eindsteunpunten, beide derde molaren, daarvoor niet sterk genoeg waren.

Amsterdam, 12 Juni 1949.

H. BROUWER

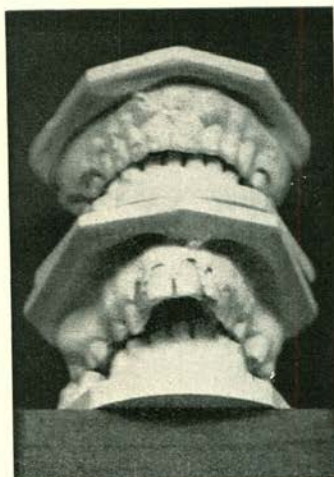
Plaat I

Plaat II

Plaat III

Plaat IV

Plaat V

Plaat VI